

Löneläget

Juni 2025

MEDLINGS-
INSTITUTET

Om rapporten:

Medlingsinstitutet ansvarar för den statliga medlingsverksamheten, den officiella lönestatistiken och har till uppgift att verka för en väl fungerande lönebildning.

I Medlingsinstitutets uppdrag ingår bland annat att sammanställa och tolka statistik som är av betydelse för lönebildningen samt att följa utvecklingen av löner i Sverige och i omvärlden.

Löneläget beskriver översiktligt löneutvecklingen i Sverige och omvärlden, konkurrenskraften samt konjunktur-, inflations- och valutautvecklingen. I Löneläget juni redovisas utöver analysen av löneutveckling och konkurrenskraften endast en kortare sammanfattning av den ekonomiska utvecklingen.

Analyserna i Löneläget juni 2025 bygger på den statistik som fanns tillgänglig till och med den 22 juni 2025.

Publiceringsdatum: 27 juni 2025

Rapportförfattare: Petter Hällberg

Innehåll

SAMMANFATTNING	4
1 LÖNER	5
ÖVERSIKT: ECB:S WAGE TRACKER	10
2 KONKURRENSKRAFT	13
3 EKONOMISK UTVECKLING	20
APPENDIX: MODELLJUSTERING AV LÖNEÖKNINGSTAKTEN	22
APPENDIX: DIAGRAM OCH TABELLER	23

Sammanfattning

Högre löneökningstakt i Sverige än i omvärlden inleder 2025

Svenska löner ökade med 4,1 procent det första kvartalet, snabbare än i USA (3,5 procent) och i euroområdet (3,6 procent). I de flesta länder dämpas löneökningstakten men reallönerna – det vill säga löner justerade för inflation – stiger ihållande. Reallönerna är åter på 2019 års nivå i euroområdet och i USA. I Sverige och i Tyskland behöver reallönerna stiga med ytterligare drygt 2 procent för att återgå till 2019 års nivå.

Nytt märke med något lägre kostnadsökning och mer dämpade löner i euroområdet

Det nya industrimärket innebär arbetskostnadsökningar på i genomsnitt 3,2 procent per år till och med mars 2027 – något lägre än 3,7 procent per år under den tidigare avtalsperioden. I euroområdet ökade lönerna långsammare än förut och ECB:s Wage Tracker indikerar att löneökningstakten i euroområdet nu är på väg ned.

Försvagad konkurrenskraft enligt ny statistik

Nya revideringar i nationalräkenskaperna visar att produktiviteten i svensk industri under de senaste åren har utvecklats märkbart svagare än tidigare uppskattat. Det har medfört att enhetsarbetskostnaderna inom tillverkningsindustrin har stigit mer än i euroområdet. Den tidigare bilden av en tydligt stärkt kostnadsmässig konkurrenskraft – utan hänsyn till valutaeffekter – har snarare ersatts av en viss försvagning.

Valutautvecklingen mildrar långsiktiga effekter

Kronans långsiktiga försvagning har fortsatt att bidra till att hålla uppe den kostnadsmässiga konkurrenskraften, räknat sedan 2019. När tillverkningsindustrins arbetskostnader räknas om till gemensam valuta har Sveriges ökningstakt varit lägre jämfört med bland annat euroområdet och USA. Men från och med 2023 har enhetsarbetskostnaderna stigit snabbare i Sverige än i de flesta andra länder även räknat i gemensam valuta.

Nedreviderad vinstandel mer i linje med företagens omdömen

Vinstandelen inom industrin och även i hela näringslivet har skrivits ned i den nya statistiken. Det ger en bättre överensstämmelse med företagens lönsamhetsomdömen, som varit relativt svaga på senare tid.

Ekonomi väntas återhämta sig gradvis

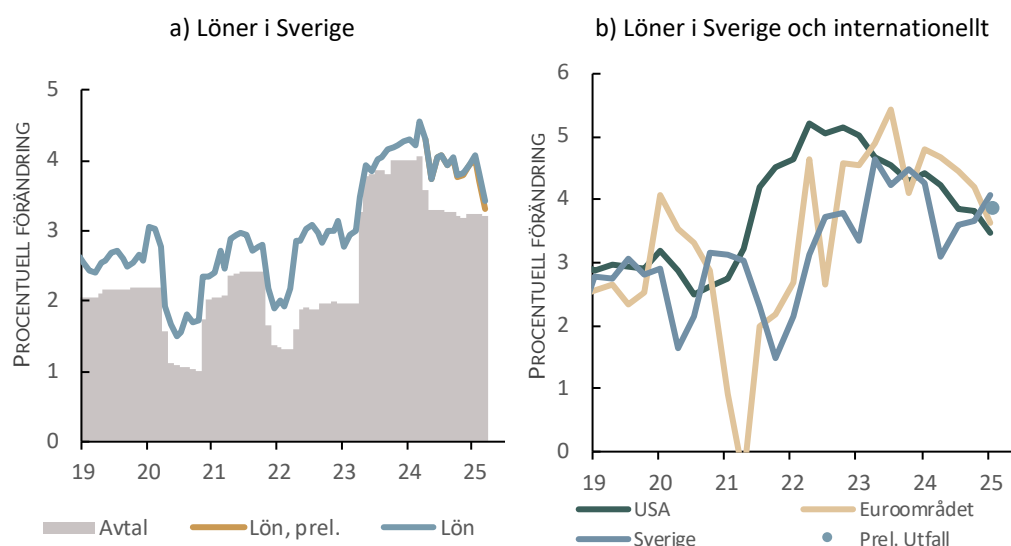
Enligt Konjunkturinstitutets prognos väntas BNP öka med cirka 1 procent under 2025. Tillväxten bedöms ta mer fart under 2026. Reallönerna väntas fortsätta stiga när inflationen dämpas och räntorna sjunker. Under våren 2025 har även kronan stärkts, särskilt mot dollarn.

1 Löner

De svenska lönerna ökade med 4,1 procent mellan första kvartalet 2024 och första kvartalet 2025 enligt Medlingsinstitutets modellskattning av den internationellt jämförbara lönestatistiken (LCI). Det var en högre takt än i såväl USA med 3,5 procent som i euroområdet med 3,6 procent.

Enligt den svenska månadsstatistiken, som inte är helt internationellt jämförbar, skedde en inbromsning i mars (se diagram 1). Inbromsningen förklaras dock i huvudsak av att lönenivån i mars 2024 var tillfälligt förhöjd, vilket drog ner årsförändringen.¹ Trots att det är lågkonjunktur har emellertid skillnaden mellan utgående och avtalad lön de senaste åren varit i linje med tidigare mönster under 2000-talet.

DIAGRAM 1 Löneutvecklingen

a) Löner enligt konjunkturlönestatistiken. Preliminära löneutfall respektive modellskattningar för perioden april 2024-mars 2025. Avtalade löneökningar bygger på en sammanvägning av ca 70 kollektivavtal och avser centralt avtalade ökning av lönen, exklusive övriga kostnader/förmåner som kan ingå i avtalsvärdet. b) Löner enligt LCI (WAG) i Europa och ECI i USA. Se appendix ang. modellskattningen av den svenska ökningstakten det första kvartalet 2025. Källor: Medlingsinstitutet och Eurostat.

1.1 Snabbare löneökningar i Sverige än i USA och euroområdet

Enligt Medlingsinstitutets modellskattning ökade de svenska LCI-lönerna med 4,1 procent i Sverige under första kvartalet, vilket var snabbare än i USA där lönerna ökade med 3,5 procent i årstakt. Det var även en högre löneökningstakt än i euroområdet, där den uppgick till 3,6 procent

¹ För mer information om utvecklingen i de senaste månatliga utfallen hänvisas till Medlingsinstitutets löpande månadsrapporter: "Löneutvecklingen i Sverige", som publiceras på myndighetens webbplats.

(se diagram 1a och tabell 1). Det var flera år sedan den svenska takten var högre än i såväl USA som i euroområdet.

Efter den snabba löneuppgången som inleddes 2021 har löneökningstakten gradvis avtagit i USA. Även i euroområdet syns nu tecken på en avmattning, efter två år med löneökningar på omkring 4,5 procent. Den höga takten i euroområdet förklaras delvis av en eftersläpande kompensation för den svaga löneutvecklingen under pandemiåret 2021, men också av arbetskraftsbrist och låg arbetslöshet.

I Sverige har löneökningstakten hållits kvar kring 4 procent, trots att industrins märke var mer återhållsamt under det andra avtalsåret (3,3 procent april 2024-mars 2025) jämfört med det första (4,1 procent april 2023-mars 2024).

Att löneökningstakten börjar dämpas i omvärlden märks nu av på bred front. I 11 av de 15 länder som ingår i tabell 1 nedan var löneökningstakten det första kvartalet 2025 lägre än den genomsnittliga takten som noterats sedan 2023.

TABELL 1 **Nominella och reala löneökningar**
Första kvartalet 2025 jämfört med första kvartalet 2024
(Inom parentes: genomsnittlig årlig förändring 2023-2025kv1)

	Nominell lön	Reallön
Sverige	4,1* (3,9)	1,8* (0,3)
Euroområdet	3,6 (4,5)	1,3 (0,8)
USA	3,5 (4,3)	0,7 (0,8)
Storbritannien	4,9 (6,0)	2,1 (1,3)
Norge	3,9 (4,5)	1,4 (0,4)
Belgien	3,5 (5,2)	-0,6 (1,8)
Danmark	3,9 (3,3)	2,3 (1,1)
Finland	6,4 (3,4)	4,6 (0,9)
Frankrike	1,8 (3,3)	0,6 (-0,3)
Italien	3,9 (3,0)	2,0 (-0,3)
Nederländerna	5,4 (6,2)	2,0 (2,4)
Portugal	5,2 (6,3)	2,8 (2,5)
Spanien	3,5 (4,3)	0,8 (1,2)
Tyskland	2,7 (4,5)	0,1 (0,4)
Österrike	3,7 (7,1)	0,4 (2,0)

*) Modellskattningar. Preliminär ökningstakt för nominell respektive real lön var 3,9 respektive 1,6 procent. Se rutan "Modelljustering av löneökningstakten enligt LCI". Källor: Eurostat, BLS, ONS och Statistisk centralbyrå.

I Sverige var löneökningstakten under det första kvartalet 2025 marginellt högre än genomsnittet för de senaste åren. Sverige tillhörde därmed en mindre grupp länder – tillsammans med Danmark, Finland och Italien – där lönerna ökade snabbare än genomsnittet sedan 2023. I Italien har tidigare långtidsavtal, som tecknades före inflationsuppgången, nu omförhandlats och lett till högre löneökningar. I Finland förklaras den snabba takten främst av nya avtal inom industrin och den kommunala vården. Dessa avtal har en framtung fördelning av löneökningarna och började

gälla i början av året. Dessutom har påskens placering i kalendern gett en statistisk effekt jämfört med 2024.²

Trots dämpningen är löneökningstakten i många länder fortsatt hög i ett längre perspektiv, särskilt i jämförelse med den långsammare utvecklingen under 2010-talet. Endast i Frankrike och Tyskland låg löneökningstakten under 3 procent under det första kvartalet 2025 (se tabell 1).

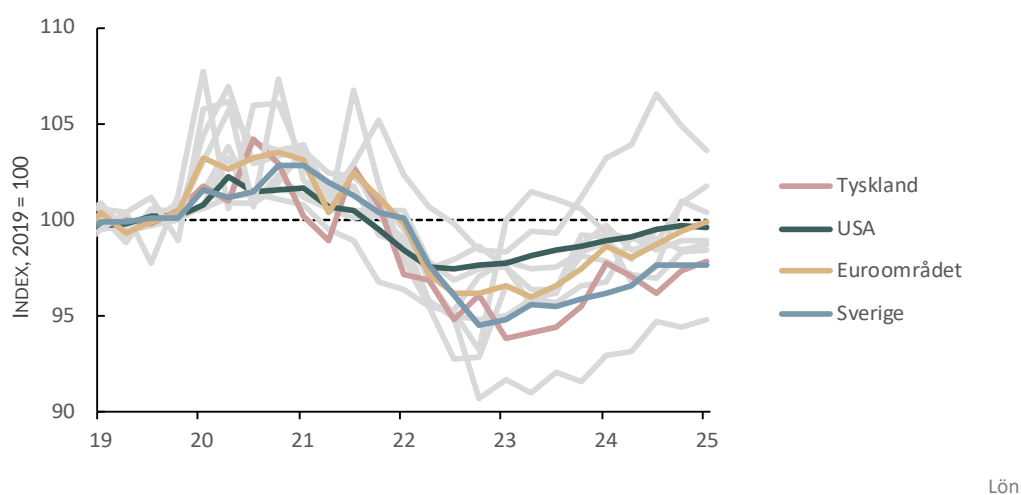
1.2 Reallönerna i euroområdet och USA åter på 2019 års nivå

Trots en viss inbromsning fortsätter de nominella lönerna att öka snabbare än konsumentpriserna i de flesta länder (se tabell 1 samt tabell A1 och tabell A2 i appendix). Det innebär att reallönerna – det vill säga löner justerade för inflation – har utvecklats positivt under ett antal år nu i många länder (se diagram 2). I vissa fall har köpkraften återhämtat sig till nivåerna före pandemin, eller till och med ökat jämfört med 2019. Det vanligaste utfallet är dock att reallönerna fortfarande ligger under 2019 års nivå.

Under det andra kvartalet 2024 ökade reallönerna i samtliga jämförda länder utom Belgien (se tabell 1 samt diagram A1–A12 i appendix). Belgien utgör ett undantag där reallönerna minskade med över 2 procent. Orsaken är landets system med löneindexering mot inflation, som sker med viss fördröjning. När inflationen tog ny fart samtidigt som lönerna dämpades till följd av den tidigare inflationsinbromsningen, föll reallönerna tillbaka i den senaste mätningen.

Tyskland lyfts ofta fram som ett exempel på snabb löneökningstakt i Europa. Men sett till reallöneutvecklingen ligger Tyskland i linje med Sverige. I båda länderna krävs ytterligare ett par procents ökning för att reallönerna ska återgå till nivåerna från 2019. För att nå upp till 2021 års nivå krävs ytterligare några procentenheters ökning av reallönen (se diagram 2).

DIAGRAM 2 Reallöner i olika länder

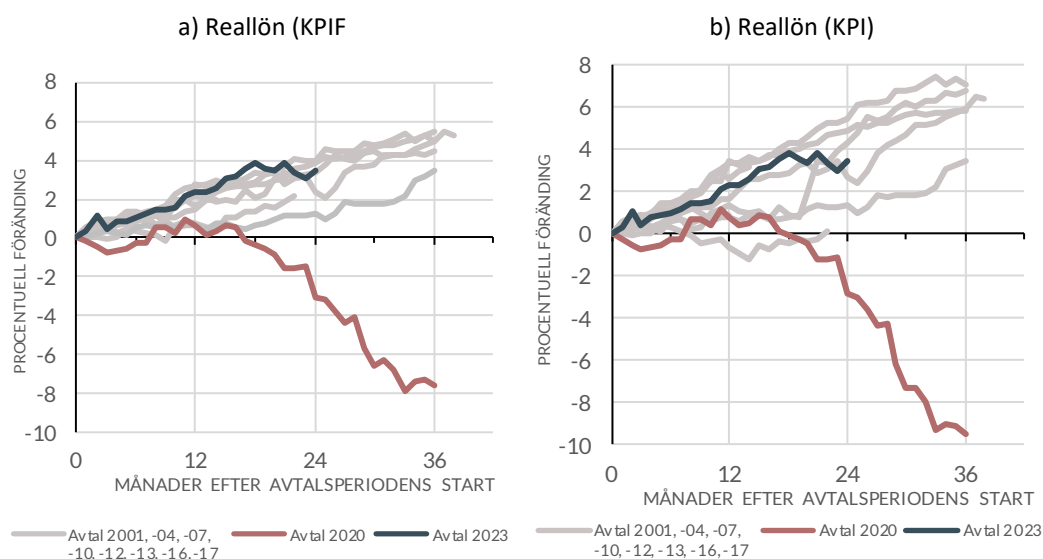
enligt WAG i Labour Cost Index för EU-länder och Employment Cost Index för USA. Inflationskomponenten avser harmoniserat konsumentprisindex (HIKP). Källor: Eurostat, BLS och Medlingsinstitutet.

² Se ” Den privata sektorn kostnaden för arbetad timme steg med 5,9 procent under januari-mars 2025”, meddelande 6.6.2025 | Arbetskraftskostnadsindex 2025, 1:a kvartalet, www.stat.fi, Statistikcentralen, 2025.

1.3 Tydlig svensk reallöneuppgång förra avtalsperioden

En ny avtalsperiod för industrin och därmed för en stor del av den svenska arbetsmarknaden har påbörjats i april i år. Justeras löneutvecklingen för inflationen enligt KPIF (utan boräntekostnader medräknat) steg reallönerna under den förra avtalsperioden (med start 2023) med totalt 3,5 procent (se diagram 3a). Även om man använder KPI – där boräntekostnader ingår – i beräkningen av reallönen var det en avtalsperiod med mer positiv utveckling än vid fem tidigare avtalsperioder under 2000-talet (se diagram 3b). Sammantaget var april 2023-mars 2025 en avtalsperiod då reallöneökningarna inte kan sägas vara de högsta hittills, men kan sorteras in på den övre halvan när det gäller uppgångar.

DIAGRAM 3 Reallöner per avtalsperiod

Säsongrensade månadsvärden. Lönenivå (konjunkturlöner) i förhållande till konsumentprisindex exklusive räntekostnader (KPIF) respektive inklusive räntekostnader (KPI). Avtalsperioden respektive år avser avtal inom industrin, vilka ibland har andra revisionstidpunkter än vad som är fallet inom andra avtalsområden. Källor: Medlingsinstitutet och SCB.

1.4 Löneindikatorer

Efter en period med lägre inflation börjar även de framåtblickande löneavtalen visa tecken på dämpning. Det sker i ett läge där konjunkturen är trög och präglas av ökad osäkerhet inom geopolitik och handel. Sammantaget talar detta för att de centrala avtalen kan få en mer vägledande roll för de utgående lönerna de närmaste åren.

I Sverige är industrins märke och kollektivavtalen den viktigaste indikatorn på den framtida löneutvecklingen. Utgående löner bestäms i lokala förhandlingar och påverkas av faktorer som konjunkturläge och hur sammansättningen av anställda förändras. Över tid påverkas utgående löner i hög grad av industrimärket och de centrala avtalen, även om sambandet kan vara svagare under vissa perioder.

Ett nytt märke är på plats i Sverige från och med april i år (se rutan "Nytt industrimärke"). Årets avtal har en så kallad "framtidig" profil, vilket betyder att de avtalade arbetskostnadsökningarna trappas ner nästa år (se diagram 4b).

Nytt industrimärke

Det nuvarande kostnadsmärket omfattar en stor del av den svenska arbetsmarknaden och innebär en genomsnittlig ökning av arbetskostnaderna med 3,2 procent per år fram till mars 2027. Enligt avtalen ökar arbetskostnaderna med 3,4 procent under det första avtalsåret (april 2025–mars 2026) och med 3,0 procent under det andra (april 2026–mars 2027). Det föregående kostnadsmärket innebar arbetskostnadsökningar på i genomsnitt 3,7 procent per år.

Totalt omfattas drygt 3,4 miljoner anställda av de ny tecknade avtalen. Industrins parter inledde förhandlingarna och satte därmed den kostnadsram som övriga delar av arbetsmarknaden i stor utsträckning förhåller sig till.

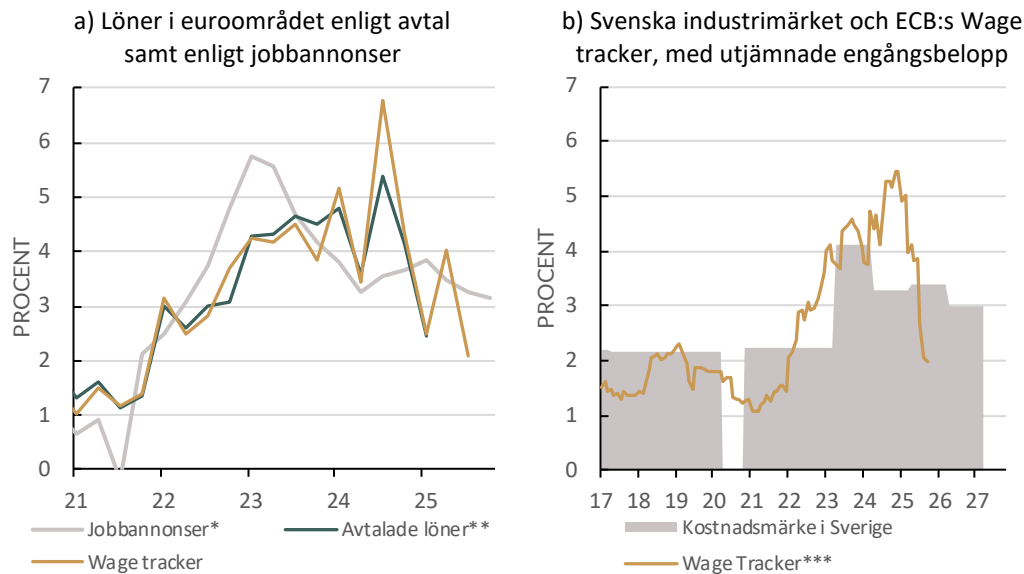
Tecken på dämpade avtalade löneökningar syns nu även i euroområdet. Det gäller särskilt de framåtblickande indikationerna för andra halvan av 2025 (se diagram 4a). Bedömningen bygger på Europeiska centralbankens nya indikator för avtalade löneökningar, ECB Wage Tracker. Denna indikator utgår från en omfattande mängd avtal i sju av euroområdets 21 medlemsländer, och har visat sig ge en god bild av den samlade löneutvecklingen i området (se fördjupningen Översikt: ECB:s Wage Tracker nedan).

Även en annan indikator – rekryteringsföretaget Indeeds mätning av annonserade löner – pekar i samma riktning. Denna indikator, som ofta fungerar som en tidig signal för kommande avtalade löneökningar i euroområdet, har visat en tydlig inbromsning den senaste tiden (se diagram 4a).

Den mer återhållsamma utvecklingen som Wage Tracker signalerar illustreras bland annat av de senaste avtalen inom den tyska metall- och elektronikindustrin, som är mindre generösa än tidigare.³

³ Se Löneläget mars 2025, Medlingsinstitutet, 2025.

DIAGRAM 4 **Avtalade löner**

a) * Enligt rekryteringsföretaget Indeed. ** Ordinarie indikator för avtalade löneökningar i euroområdet. Wage tracker avser avtalade löneökningar i Tyskland, Frankrike, Italien, Spanien, Nederländerna, Österrike och Grekland. b) *** inklusive tolv månaders glidande medelvärde för avtalade engångsbelopp. Källor: Indeed, ECB och Medlingsinstitutet.

Översikt: ECB:s Wage Tracker

Det finns flera sätt att mäta löneutvecklingen i euroområdet. Centralbanker och andra ekonomiska aktörer utgår ofta från måttet total kompensation per anställd. Om varken medelarbetstiden eller icke-lönekompensation förändras i större utsträckning, motsvarar detta mått i praktiken löneutvecklingen per arbetad timme – det vanligaste sättet att beskriva lönernas utveckling, särskilt i en svensk kontext.⁴

Det mest genomarbetade måttet på löne- och arbetskostnadsutvecklingen är Labor Cost Index (LCI) som Eurostat sammanställer via medlemsländerna. LCI mäter lönekostnader per arbetad tidsenhet. Vid internationella jämförelser – särskilt mellan Sverige och övriga Europa – är LCI att föredra framför nationalräkenskaperna. Det beror bland annat på att svenska löner ofta påverkas av en tydlig tidsmässig samordning i avtalsrörelserna, vilket leder till tillfälliga variationer i nationalräkenskaperna. LCI baseras i stället på den officiella lönestatistiken, som fångar när lönen tjänades in snarare än när den betalades ut. Sådana variationer jämnas ut i LCI, vilket ökar jämförbarheten med andra länder där lönerevisionerna ofta sprids mer jämnt över året.

Europeiska centralbanken (ECB) följer löneutvecklingen i euroområdet genom flera olika indikatorer. Ett av de mest etablerade måtten är indikatorn för avtalade löneökningar. Löner i avtal kan vara särskilt värdefulla eftersom de inte påverkas av sammansättningseffekter, som kan förvränga utvecklingen av genomsnittliga utgående löner – exempelvis vid hög

⁴ Se en fördjupad diskussion i "Översikt: Från avtalslön till arbetskostnad" i Löneläget december 2024.

personalomsättning. Dessutom bygger sådan statistik inte på företagens uppgiftslämnande, vilket möjliggör snabbare publicering.

På senare tid har ECB utvecklat ett nytt mått: ECB **Wage Tracker**. Både detta och den äldre indikatorn fokuserar på löneökningar som fastställs i kollektivavtal, men de skiljer sig åt vad gäller datakällor och syfte. Den äldre indikatorn bygger på nationella, publicerade, uppgifter från de största euroländerna, sammanvägs till kvartalsvisa utfall och har använts under lång tid. Den publiceras dock med eftersläpning. Wage Tracker utgår i stället från mikrodata från tusentals kollektivavtal från ett antal länder. Denna data vägs sedan samman. Wage Tracker uppdateras oftare än den äldre indikatorn. Men framför allt inkluderar den även information om redan fastställda *framtida* löneökningar.

Under 2025 har ECB publicerat sin Wage Tracker vid fyra tillfällen. De två första publiceringarna, i februari och mars, indikerade att de avtalade löneökningarna för första halvåret 2025 skulle uppgå till i genomsnitt 4,7 procent. I de två senaste publiceringarna har detta genomsnitt dock reviderats ned (se diagram 5b). I juni 2025 visar Wage Tracker en genomsnittlig löneökningstakt på 3,9 procent för årets första halvår. Den nedrevideringen förklaras av att ny information tillkommit om kollektivavtal som omfattar en stor andel av de anställda.

Historiskt har Wage Tracker täckt omkring hälften av de anställda i de länder som ingår i måttet. Enligt den senaste publiceringen omfattas 47–49 procent av de anställda under det andra kvartalet 2025. I det första utfallet för samma kvartal, som publicerades tidigare i år, täcktes endast omkring 35 procent (se diagram 5a).

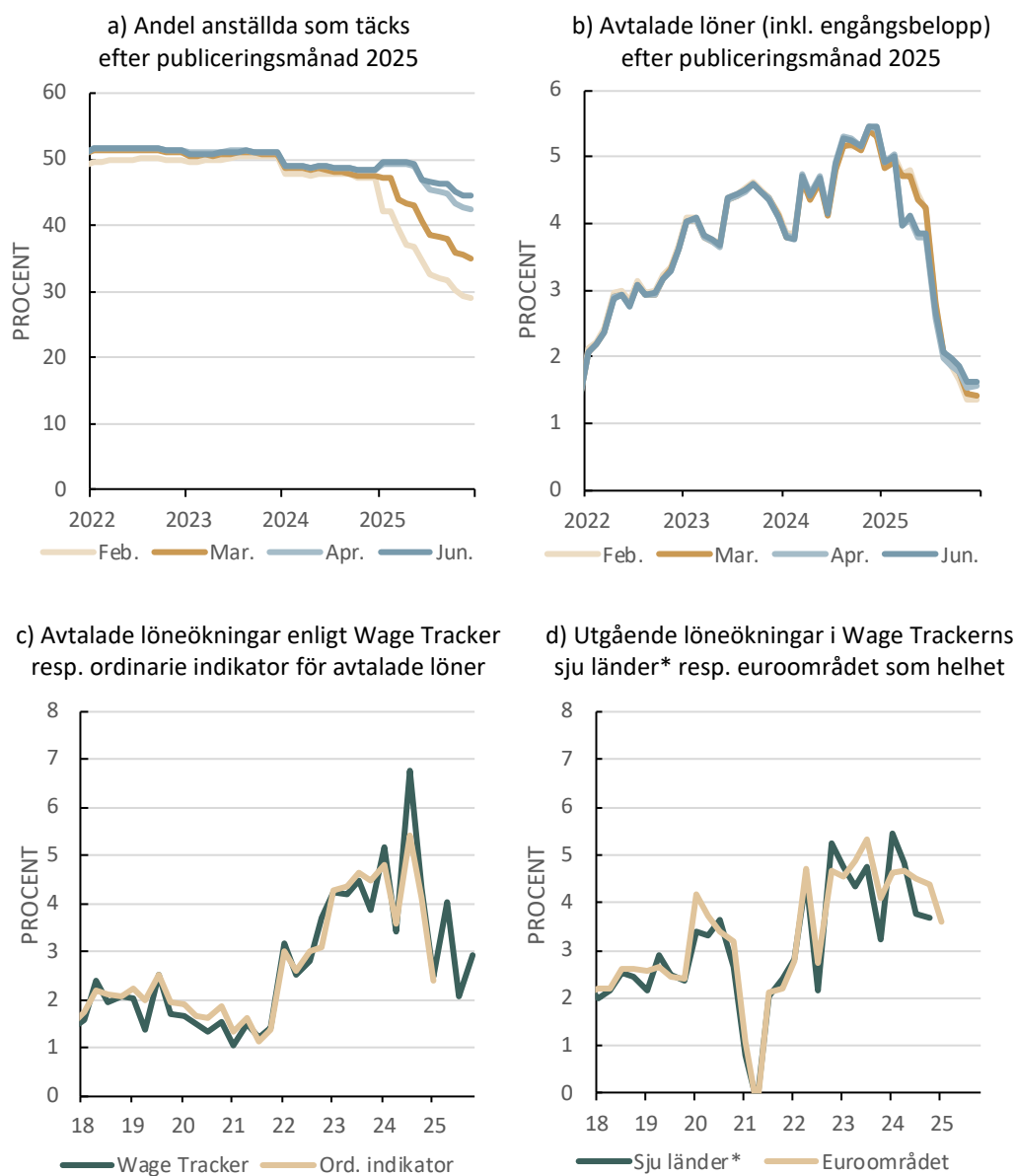
ECB:s nya indikator har också en tydlig samvariation med dels den ordinarie indikatorn över avtalade löner (diagram 5c) och med utgående löner (diagram 5d).

Slutsatsen är att ECB:s Wage Tracker ger användbara indikationer på den närliggande löneutvecklingen – men först när den täcker en tillräckligt stor andel av de anställda. Erfarenheterna hittills tyder på att täckningsgraden bör ligga nära 50 procent för att resultaten ska vara tillförlitliga.

För exempelvis 2025 tycks det som att den första någorlunda säkra uppskattningen av lönetrycket i euroområdet, avseende perioden fram till och med juni, kunde publiceras redan i april. Det är en avsevärd förbättring jämfört med ECB:s äldre indikator för avtalade löneökningar, där uppgifterna för första kvartalet 2025 publicerades först i maj och uppgifterna för andra kvartalet väntas först i augusti. Även för det tredje kvartalet 2025 ligger täckningsgraden för Wage Tracker relativt högt – omkring 45–46 procent. Det innebär att den information som tillkommer framöver sannolikt inte kommer att förändra bilden av de avtalade löneökningarna i någon större utsträckning. Samtidigt bör utfallet för det tredje kvartalet tolkas med något större försiktighet än för det andra kvartalet, då täckningen ännu är lika hög som för det första halvåret.

Sammanfattningsvis erbjuder alltså ECB:s nya Wage Tracker en betydligt snabbare uppdatering av läget – under förutsättning att en tillräcklig andel av arbetsmarknaden omfattas.

DIAGRAM 5 Wage Tracker – en ny löneindikator för euroområdet

a) Andelen anställda i täcks de sju länder som Wage Tracker avser (Tyskland, Frankrike, Italien, Spanien, Nederländerna, Österrike och Grekland). b) Centralt avtalade löneökningar i årlig förändringstakt, sammanvägning av länderna som anges i diagram a. c) Wage Tracker bygger på insamlade data från sju länder. Den ordinarie indikatorn täcker fler men inte alla länder i euroområdet. d) Löner enligt lönedelen (WAG) i Labour Cost Index (LCI). Utgående löner för de sju länder som Wage Tracker avser WAG i LCI, sammanvägt med respektive lands totalt lönesumma enligt nationalräkenskaperna. Källor: ECB, Eurostat och egna beräkningar.

2 Konkurrenskraft

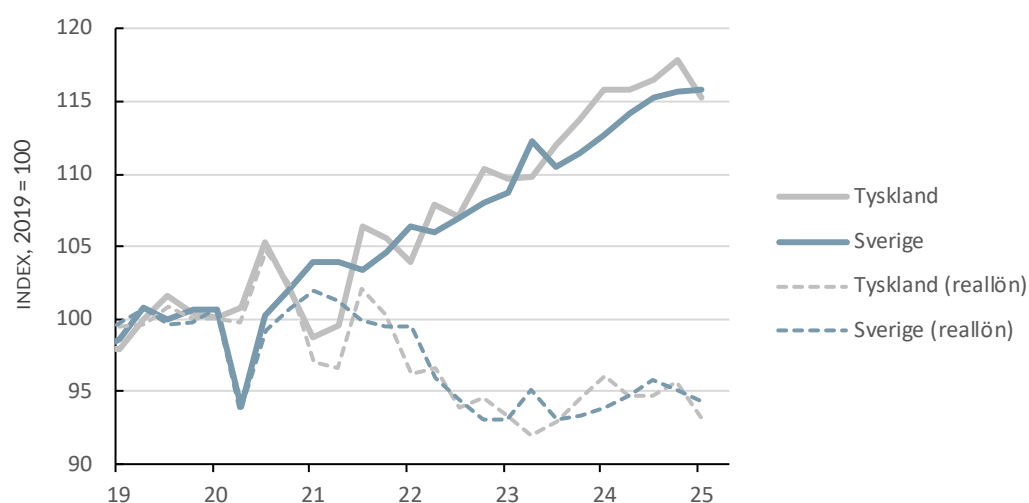
Nya reviderade uppgifter i nationalräkenskaperna ändrar bilden av de senaste årens kostnadsmässiga konkurrenskraft. Den tidigare bilden var att kronans långsiktiga försvagning förstärkt den kostnadsmässiga konkurrenskraften. Den nya bilden är i stället att det är enbart kronans försvagning som har gett en förstärkning sett till lite längre sikt. På kort sikt, eller utan stöd av svagare valuta, har den kostnadsmässiga konkurrenskraften blivit svagare.

Det har däremot inte skett några revideringar av lönestatistiken. När det gäller löner i hela ekonomin har utvecklingen i Sverige inte skiljt sig nämnvärt från de flesta jämförbara länder (se föregående kapitel). Men hur ser det ut specifikt för industrin?

2.1 Industrilöner i Sverige och Tyskland i takt

I Sverige är löneutvecklingen i hög grad kopplad till industrins centrala förhandlingar, som i sin tur påverkas av flera faktorer – däribland löneutvecklingen i andra länder, särskilt Tyskland. Ett tecken på detta är att genomsnittslönerna inom industrin i Sverige och Tyskland har följt en liknande trend. Även inflationen har utvecklats på ett likartat sätt i de båda länderna, vilket har lett till att reallönerna haft en i stort sett identisk utveckling (se diagram 6 och diagram 2).

DIAGRAM 6 Löner i tillverkningsindustrin

Lön enligt WAG i Labour Cost Index. Inflationskomponenten i reallönen avser harmoniserat konsumentprisindex (HIKP). Säsongsjusterade värden. Källa: Eurostat.

Att löneutvecklingen i Sverige liknar den i andra länder behöver dock inte innebära att svenska aktörer medvetet anpassar sig fullt ut efter omvärlden i sina förhandlingar. Likheter kan i stället bero på att förutsättningarna för lönebildningen har varit likartade.

2.2 Reviderade siffror om hur det gått i industrin

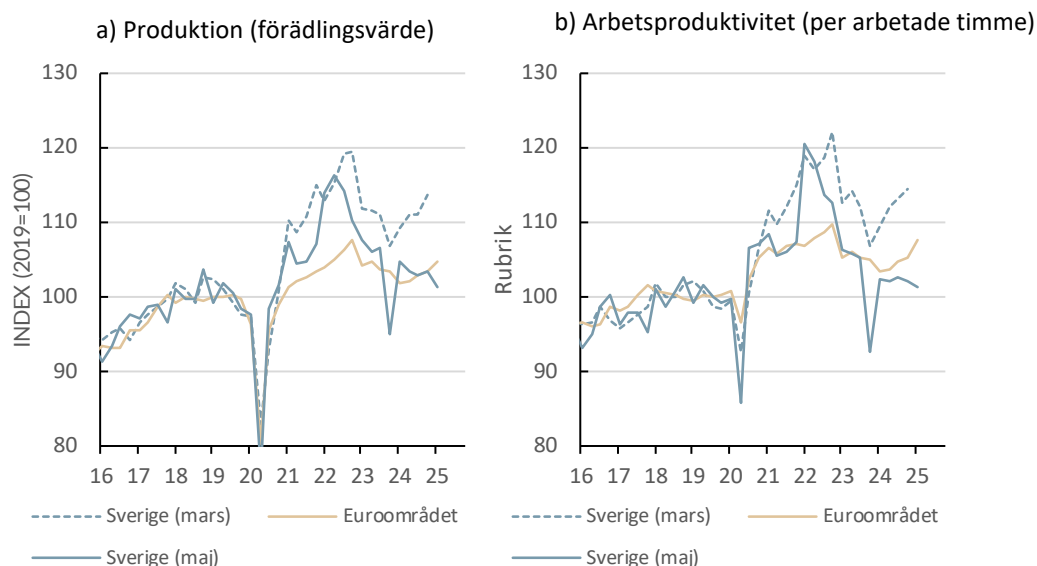
En aspekt av den svenska internationella konkurrenskraften är arbetskostnadernas relation till företagens intäkter – produktion plus prispåslag. Om lönerna stiger snabbare än i andra länder samtidigt som produktionsvärdet per arbetad timme också stiger snabbare i motsvarande takt innebär det att den kostnadsmässiga konkurrenskraften är oförändrad.

För att bedöma kostnadsläget krävs därför mer än information om löneutvecklingen. Det är också nödvändigt att analysera produktivitetstillväxten och företagens möjligheter att ta ut priser på sina varor och tjänster.

I analyser av konkurrenskraft används ofta ett längre tidsperspektiv än bara det senaste året. Den sammantagna industrisektorns⁵ förädlingsvärde (intäkter efter avdrag för insatsvaror) har ökat med 6 procent mellan 2019 och fjärde kvartalet 2024. Det är en betydligt lägre ökning än enligt tidigare statistik, med en ökning på drygt 10 procent.

För tillverkningsindustrin är revideringen ännu tydligare. I marsversionen av nationalräkenskaperna framstod Sverige som ett land med stark industriproduktion de senaste åren jämfört med exempelvis euroområdet (se diagram 7a). Den tidigare beräknade svenska ökningen sedan 2019 uppgick till nära 14 procent. Men i den uppdaterade statistik som publicerades i juni visar det sig att det svenska förädlingsvärdet inom tillverkningsindustrin i själva verket bara har ökat med 3 procent under samma period – vilket var i nivå med euroområdet.

DIAGRAM 7 Produktion och arbetsproduktivitet i tillverkningsindustrin

Euroområdets värden avser publicering i maj (revideringar mot tidigare publiceringar är marginella. a) Realt förädlingsvärde till marknadspris. b) Realt förädlingsvärde till marknadspris dividerat med anställdas arbetade timmar. Källor: Eurostat och egna beräkningar.

⁵ Branscherna B-E enligt SNI2007.

Den nedreviderade nivån på industrins förädlingsvärde har dessutom inte åtföljts av en lägre arbetsinsats. Tvärtom har antalet arbetade timmar reviderats upp med drygt 2 procent från och med 2023. När produktionsvärdet sjunker och arbetsvolymen samtidigt stiger innebär det sammantaget att produktiviteten inom industrin reviderats ned – i ännu högre grad än själva produktionen.

2.3 Svagare produktivitet och konkurrenskraft än tidigare

Enligt de reviderade svenska nationalräkenskaperna från juni 2025 har produktiviteten inom tillverkningsindustrin ökat med 2 procent mellan 2019 och fjärde kvartalet 2024. Det är en avsevärt lägre ökning än de 15 procent som tidigare rapporterats – och även lägre än den procentuella uppgång som noterats för euroområdet under samma period (se diagram 7b).

Utvecklingen under inledningen av 2025 förstärker denna skillnad. Under det första kvartalet ökade produktiviteten i euroområdet jämfört med fjärde kvartalet 2024, medan Sverige visade en nedgång. Det innebär att avståndet i produktivitetsutveckling mellan Sverige och euroområdet har ökat ytterligare. (Enskilda kvartalsvisa förändringar bör dock tolkas med försiktighet.)

När produktionen och produktiviteten utvecklas svagt, samtidigt som arbetskostnaderna fortsätter att stiga, ökar arbetskostnaden per producerad enhet – de så kallade enhetsarbetskostnaderna. Några nämnvärda revideringar av arbetskostnaderna har inte gjorts, men i och med att produktionsnivån sänkts har enhetsarbetskostnaderna stigit mer än tidigare beräkningar indikerade.

TABELL 2 Enhetsarbetskostnader i tillverkningsindustrin
Årliga procentuella förändringar, genomsnitt per tidsperiod

	2025 kv 1	2023- 2025kv1	2020- 2025kv1	2013- 2019
Nationell valuta				
Sverige	6,5	9,6	3,6	1,3
Euroområdet	-0,5	6,1	2,7	0,4
USA	0,3	3,5	3,0	1,2
Gemensam valuta (SEK)				
Sverige	6,5	9,6	3,6	1,3
Euroområdet	-6,3	8,4	4,2	3,3
USA	-5,6	4,6	5,8	6,8

Kalenderkorrigerade värden. Källor: Eurostat, BLS och egna beräkningar.

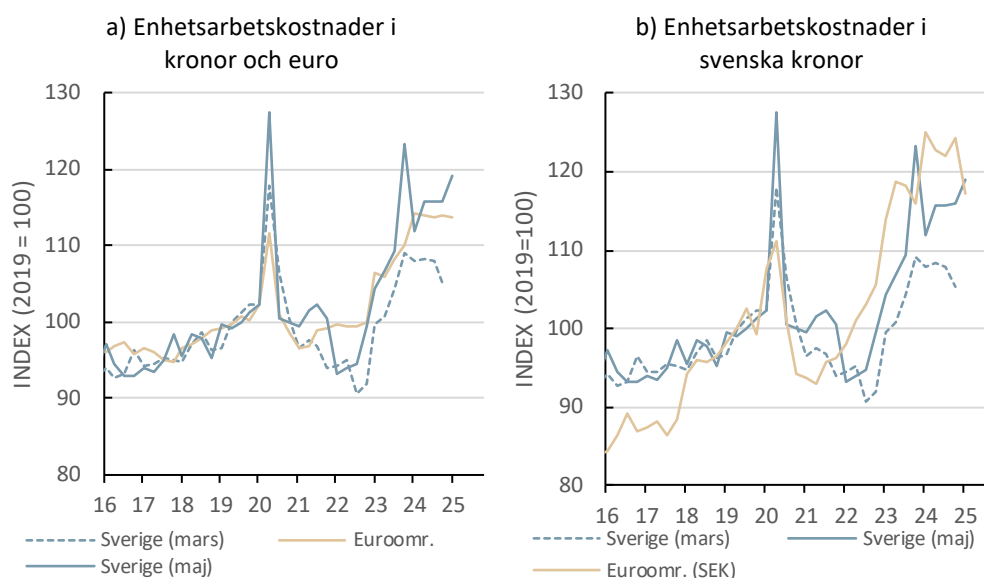
Tidigare statistik från mars 2025 visade att de svenska enhetsarbetskostnaderna hade ökat med endast 5 procent sedan 2019 – en betydligt lägre ökning än i de flesta konkurrentländer. I euroområdet låg motsvarande ökning på omkring 14 procent, vilket gav intrycket av att Sveriges kostnadsmässiga konkurrenskraft hade stärkts.

Den bilden gäller inte längre. Enligt de reviderade siffrorna har enhetsarbetskostnaderna i den svenska tillverkningsindustrin i stället ökat med cirka 16 procent sedan 2019 (se diagram 8a). Det är något mer än i euroområdet, där ökningen fortsatt uppgår till omkring 14 procent. Den

genomsnittliga ökningstakten har även varit högre än i USA (se tabell 2). Om man inte räknar om till gemensam valuta har enhetsarbetskostnaderna bara stigit snabbare än i Sverige i ett fåtal jämförbara länder: Norge, Belgien, Finland, Portugal och Österrike (se tabell A6b i appendix).

Sammantaget tyder utvecklingen på en viss försvagning av Sveriges kostnadsmässiga konkurrenskraft sedan 2019 – utan att valutaeffekter tagits i beaktande.

DIAGRAM 8 Enhetsarbetskostnader i tillverkningsindustrin

Euroområdets värden avser publicering i maj (revideringar mot tidigare publiceringar är marginella. Arbetskostnader i löpande priser dividerat med reallt förädlingsvärde till marknadspris. Samma definitioner som i med skillnaden att euroområdets enhetsarbetskostnader räknas om till svenska kronor. Källor: Eurostat, Macrobond och egna beräkningar.

2.4 Kronans långsiktiga försvagning håller uppe konkurrenskraften

När man tar hänsyn till den svenska kronans långsiktiga försvagning – särskilt gentemot euron – har den kostnadsmässiga konkurrenskraften hållits uppe. Även om skillnaden jämfört med tidigare beräkningar nu är mindre, har enhetsarbetskostnaderna i euroområdet fortsatt att öka mer än i Sverige under de senaste åren (se diagram 8b och tabell 2). Dämpningen i euroområdet under det första kvartalet 2025 medförde dock att den relativa förändringen sedan 2019 nu är densamma som i Sverige.

Mellan 2020 och första kvartalet 2025 har de svenska enhetsarbetskostnaderna – omräknade till gemensam valuta – ökat långsammare än i euroområdet, USA och Storbritannien. Endast Norge och Danmark har haft en lägre genomsnittlig ökningstakt, när alla länders kostnader uttrycks i svenska kronor (se tabell A6b i appendix).

Samtidigt döljer genomsnittet stora skillnader mellan början och slutet av perioden 2020 till och med första kvartalet 2025. För åren 2020–2022 stärktes den kostnadsmässiga konkurrenskraften gentemot de flesta länder. Men från 2023 och framåt har de svenska enhetsarbetskostnaderna

(räknat i gemensam valuta) ökat snabbare än i alla jämförda länder utom tre: Storbritannien, Portugal och Österrike (se tabell A8b i appendix).

2.5 Nedjusterad vinstandel

Hur påverkas då fördelningen mellan företagens driftöverskott och löntagarnas ersättning av det reviderade, lägre förädlingsvärdet? Eftersom arbetskostnaderna inte har justerats nämnvärt innebär det att arbetskostnadernas andel av intäkterna har varit högre under de senaste åren än vad tidigare statistik visat. Med andra ord har vinstandelen – i synnerhet inom industrin – reviderats ned.

Vinstandelen avser här *bruttovinstandelen*. Den visar hur stor andel av företagens överskott (intäkter minus kostnader för insatsvaror) som återstår efter att arbetskostnader har betalats. Det är ett förenklat mått som inte tar hänsyn till exempelvis räntekostnader eller avskrivningar på maskiner och utrustning.

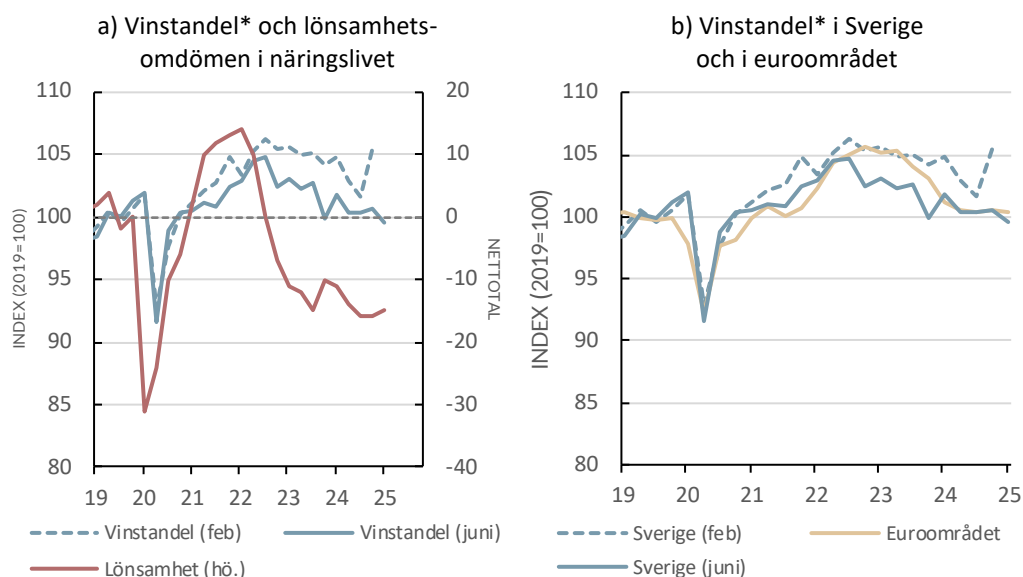
Följande konstaterades i *Löneläget mars 2025*: "För närvarande är vinstandelen förhöjd, men bredare mått – som företagens egna omdömen om lönsamheten – tyder på svagare marginaler än vad vinstandelen i sig antyder." Med det reviderade förädlingsvärdet justeras vinstandelen nu ned och visar därmed en bättre överensstämmelse med andra indikatorer på lönsamhet.

Den lägre vinstandelen, beräknad utifrån Eurostats nationalräkenskaper, stämmer exempelvis bättre överens med företagens självrapporterade lönsamhetsomdömen, som låg strax under det historiska genomsnittet i slutet av 2024. Tidigare var vinstandelen klart förhöjd vid samma tidpunkt (se diagram 9a).

Trots detta har företagens omdömen om lönsamheten utvecklats tydligt svagare under 2022–2023 än vad även den reviderade vinstandelen visar. Skillnaden mellan måtten kan delvis förklaras av att vinstandelen inte fångar räntekostnader, som ökat kraftigt under perioden av stigande räntor efter inflationsuppgången.

Med den tidigare statistiken hade den svenska vinstandelen ännu inte fallit tillbaka till 2019 års genomsnittliga nivå – till skillnad från i euroområdet, där återgången redan hade skett. Enligt de reviderade siffrorna har dock vinstandelen i Sverige inte ökat mer än i euroområdet under de senaste åren (se diagram 9b).

DIAGRAM 9 Vinstandel och lönsamhetsomdömen i näringslivet

Vinstandelen avser bruttovinstandelen, dvs. bruttoöverskottet (förädlingsvärdet minus arbetskostnadssumman) i förhållande till förädlingsvärdet, justerad för egenföretagares arbetsinsats. Fastighetsbranschen är exkluderad då det är en måttligt stor bransch bland de anställda totalt, men som ger ett högt bidrag till det totala förädlingsvärdet. För att kunna göra internationella jämförelser skiljer sig även definitionen av näringslivet åt och här exkluderas privat vård och utbildning från näringslivet av datatillgänglighetsskäl. (Det är dock två branscher där den marknadsmässiga prismekanismen delvis är satt ur spel.) Källor: Eurostat och egna beräkningar samt Konjunkturinstitutet.

Internationella jämförelser av vinstandelar bör tolkas med försiktighet. Olika länders statistik påverkas av skillnader i metod, struktur och datakällor, vilket kan påverka jämförbarheten (se jämförelsen med Konjunkturinstitutets beräkning nedan).

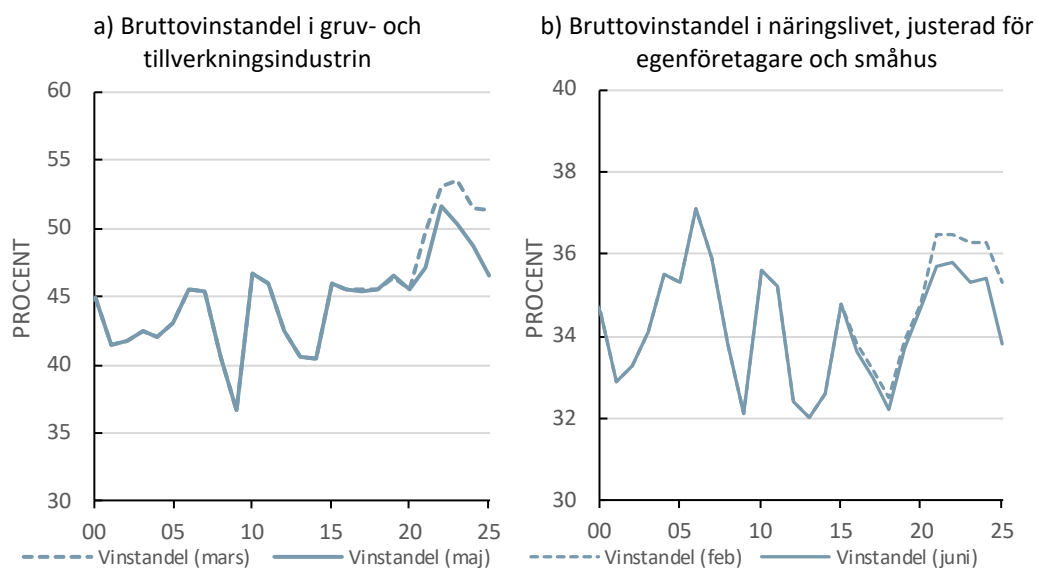
2.6 Vinstandelen tillbaka mot tidigare genomsnittlig nivå

De kvartalsvisa vinstandelar som analyseras i denna rapport bygger på Eurostats sammanställning av nationalräkenskaper. Syftet är att möjliggöra aktuella internationella jämförelser. Det innebär dock att vissa nivå- och ibland även förloppsmässiga skillnader kan uppstå jämfört med den årliga vinstandel som Konjunkturinstitutet (KI) beräknar utifrån SCB:s nationalräkenskaper.

Skillnaderna beror bland annat på att Eurostat exkluderar löneskatter i sin redovisning av arbetskostnader, samt att näringslivet i Eurostats kvartalsvisa data täcker en mer begränsad del av ekonomin på grund av tillgänglig statistik.

KI:s beräkningar visar att vinstandelen har ned reviderats tydligt jämfört med tidigare bedömningar. Även om uppgifter för helåret 2025 ännu inte är tillgängliga, bedömer KI att vinstandelen under året i genomsnitt kommer att ligga i nivå med 2019 – både för tillverkningsindustrin och för näringslivet som helhet (se diagram 10).

DIAGRAM 10 Vinstandel i industrin (gruvor och tillverkning) och i näringslivet

Underlaget i diagrammen kommer från Konjunkturläget mars 2025 respektive Konjunkturläget juni 2025. b) Vinstandelen baseras på förädlingsvärdet exklusive bidraget från småhus samt är justerad för egenföretagares arbetsinsats. Källa: Konjunkturinstitutet

Oavsett vilket mått som används, eller vilken bransch som studeras, visar de nya uppgifterna från nationalräkenskaperna att industrins förädlingsvärde varit lägre än tidigare uppskattat. Detta innebär sammantaget att den svenska kostnadsmässiga konkurrenskraften (när det gäller arbetskostnader) snarare legat i linje med utvecklingen i omvärlden – med betydande stöd från kronans försvagning – än att den skulle ha förstärkts markant.

Sveriges sammantagna internationella konkurrenskraft är bredare än det snäva arbetskostnads- och produktionsperspektivet som analyserats i denna rapport. Det finns indikationer som både talar för att konkurrenskraften försvagats och att den stärkts på senare år. Några exempel är att det varit en jämförelsevis svag utveckling på svensk arbetsmarknad, samtidigt som exporten har utvecklats starkare än i de flesta av våra konkurrentländer.⁶

⁶ Se Löneläget mars 2025, Medlingsinstitutet, 2025.

3 Ekonomisk utveckling

I *Löneläget juni* redovisas endast en kortare sammanfattning av den ekonomiska utvecklingen.

3.1 Reallönerna stiger men tillväxten tar fart först nästa år

Enligt Konjunkturinstitutets senaste prognos – Medlingsinstitutet gör inga egna prognoser – väntas BNP öka med omkring 1 procent under 2025, vilket är i linje med utvecklingen föregående år. Först under 2026 väntas tillväxten ta mer fart och arbetslösheten minska (se tabell 3).

Inflationen enligt KPIF (där direkta ränteeffekter exkluderas) bedöms ligga omkring en halv procentenhet över inflationsmålet under 2025, men understiga målet med motsvarande marginal under 2026. Den lägre räntenivån innebär att KPI-inflationen stiger något mer: 0,5 procent 2025 och 0,8 procent 2026.

Med en förväntad löneökningstakt på cirka 3,5 procent innebär detta att reallönerna, justerat med KPIF, ökar i linje med tidigare genomsnitt under 2025 och tar ny fart 2026. Reallönerna beräknade med KPI ökar jämförelsevis snabbt – omkring 3 procent per år under både 2025 och 2026 (se tabell 3).

Den kombinerade effekten av svag tillväxt, hög arbetslöshet och lägre inflation leder till att styrräntan bedöms ligga en procentenhet lägre i slutet av 2025 och 2026 än den gjorde i fjol och 2,2 procentenheter lägre än 2023, enligt Konjunkturinstitutets bedömning.

TABELL 3 Prognoser från Konjunkturinstitutet
Procentuell förändring och procent

	Snitt 2013-2019	2023	2024	2025	2026
BNP	2,3	-0,2	1,0	0,9	2,7
Export	3,8	2,6	2,0	3,4	2,4
Arbetslöshet	7,3	7,7	8,4	8,8	8,4
Sysselsättning	1,4	1,4	-0,5	0,3	0,8
Timlön	2,5	3,7	4,1	3,7	3,5
Inflation (KPIF)	1,3	6,0	1,9	2,4	1,5
Inflation (KPI)	0,9	8,5	2,8	0,5	0,8
Reallön (KPIF)	1,2	-2,3	2,2	1,3	2,0
Reallön (KPI)	1,6	-4,8	1,3	3,2	2,7
Styrränta	-0,2	4,0	2,8	1,8	1,8

Timlönerna för 2024 blir definitiva 2026. Reallönens årsförändring är löneökningen (avrundat till en decimal) minus inflationen (avrundat till en decimal). Styrräntan är den räntenivå som noteras den sista dagen varje år. Källa: Konjunkturinstitutet (17 juni 2025).

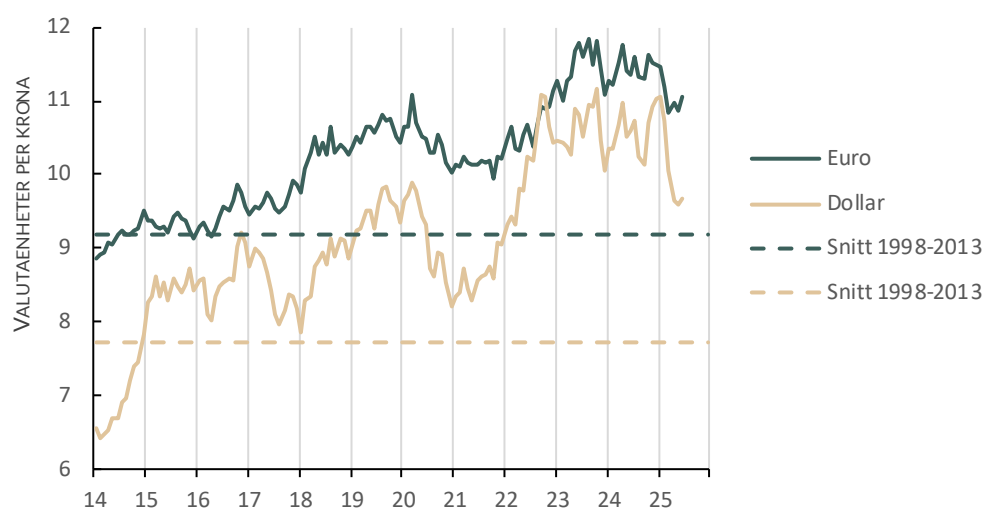
3.2 Starkare krona under 2025

Mellan 2023 och början av 2025 växlade kronkursen flera gånger mellan 10 och 11 kronor per dollar (se diagram 11). Från och med april 2025 har framför allt dollarn försvagats märkbart, bland annat till följd av förändrade handels- och finanspolitiska signaler från USA. Kronan har därmed stärkts och handlades i slutet av kvartalet närmare 9,50 per dollar.

Trots den senaste förstärkningen är kronan fortfarande något svagare mot dollarn än för sex-sju år sedan, och betydligt svagare än för tio år sedan.

Kronan har också stärkts mot euron under 2025, om än inte lika kraftigt som mot dollarn. Även här gäller att kronan är försvagad i ett längre perspektiv.

DIAGRAM 11 Kronans växelkurs

Sista månaden (juni) är ett genomsnitt för 1–22 juni 2025. Källa: Macrobond.

Appendix: Modelljustering av löneökningstakten

De internationellt jämförbara lönerna (LCI) baseras delvis på den nationella lönestatistiken (konjunkturlönerna), men skiljer sig åt i vissa avseenden. Till exempel beräknas inflytandet från småföretag (1–4 anställda) i LCI annorlunda, och arbetade timmar får ett annat genomslag bland privata tjänstemän. Uppgifterna om löner och timmar från konjunkturlönestatistiken är därutöver preliminära under 12 månader och uppdateras löpande, vilket också leder till revisioner av LCI.

Den preliminära ökningstakten i LCI avseende Sverige underskattas systematiskt, särskilt under kvartal två, då många har lönerevision på arbetsmarknaden. Detta eftersom retroaktiva löner gör att den slutgiltiga löneökningstakten blir högre än den preliminära.

För den svenska nationella statistiken (konjunkturlönerna) redovisar Medlingsinstitutet löpande modellskattningar av den definitiva löneökningstakten. Genom att använda dessa skattningar kan vi också beräkna hur mycket det preliminära utfallet i LCI sannolikt kommer att revideras upp på grund av retroaktiva löner.

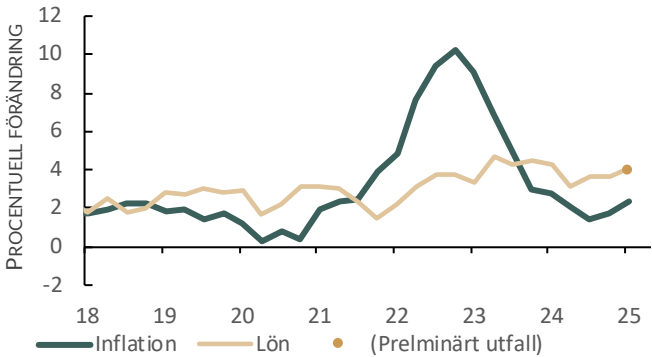
För det första kvartalet 2025 visade det preliminära utfallet i LCI en löneökning på 3,9 procent (3,907 procent utan avrundning). En modellskattning, som tar hänsyn till retro-aktiva löner, indikerar dock att lönerna egentligen ökade något snabbare: 4,1 procent (4,057 procent utan avrundning).

Denna skattning bör tolkas med försiktighet. För det första eftersom prognoserna för retroaktiva löner är osäkra i sig. Dessutom finns statistiska osäkerheter i sambandet mellan revideringarna i LCI och skattningar av konjunkturlönernas revideringar. De löpande uppdateringarna av arbetade timmar har inte beaktats, och även dessa uppdateringar kan ibland leda till revideringar av statistiken. Trots dessa osäkerheter har skillnaderna mellan modellskattningarna och de slutliga revideringarna i LCI varit små och utan systematisk snedvridning för perioden 2011–2023, jämfört med skillnaderna mellan de preliminära och de definitiva statistikutfallen.

Appendix:

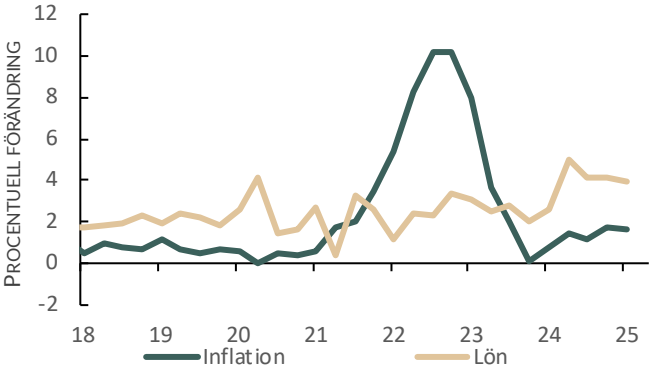
Diagram och tabeller

Diagram A1. Sverige

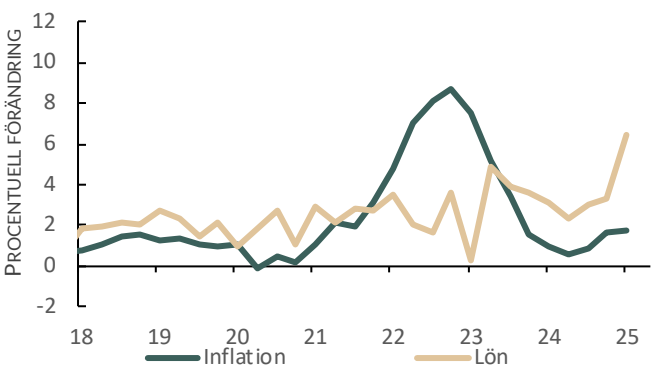
Lönenligt LCI (WAG), inflation enligt HIKP. Källa: Eurostat.

Diagram A2. Danmark

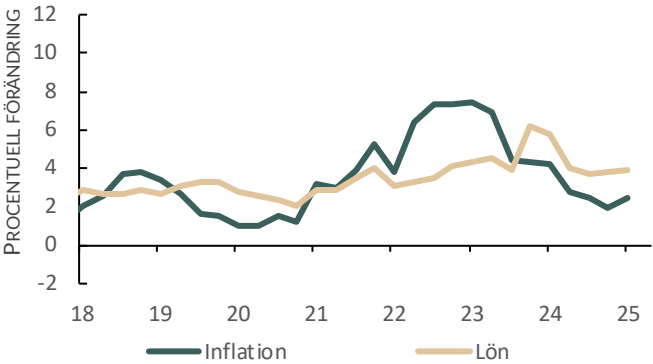
Lönenligt LCI (WAG), inflation enligt HIKP. Källa: Eurostat.

Diagram A3. Finland

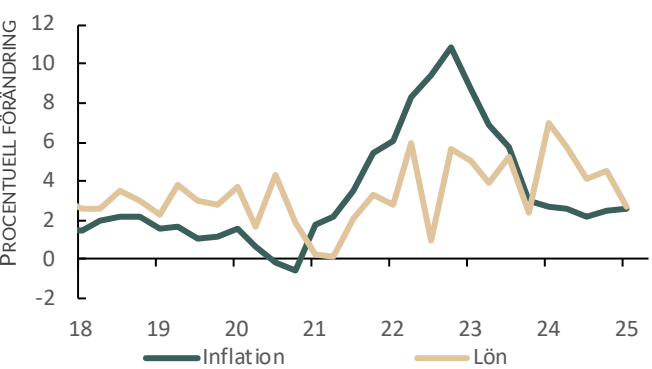
Lön enligt LCI (WAG), inflation enligt HIKP. Källa: Eurostat.

Diagram A4. Norge

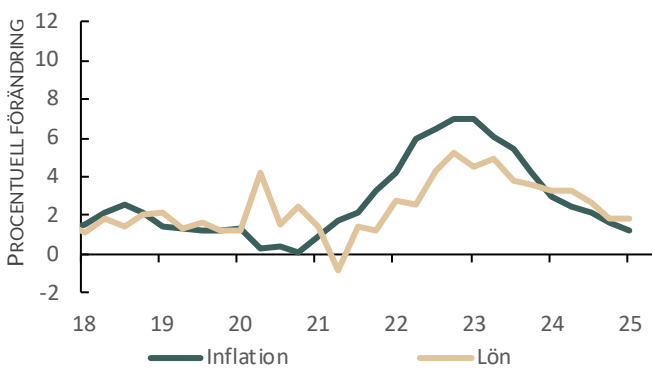
Lön enligt LCI (WAG), inflation enligt HIKP. Källa: Eurostat.

Diagram A5. Tyskland

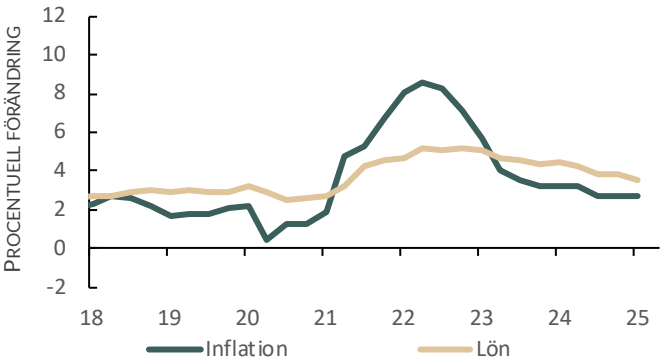
Lönenligt LCI (WAG), inflation enligt HIKP. Källa: Eurostat.

Diagram A6. Frankrike

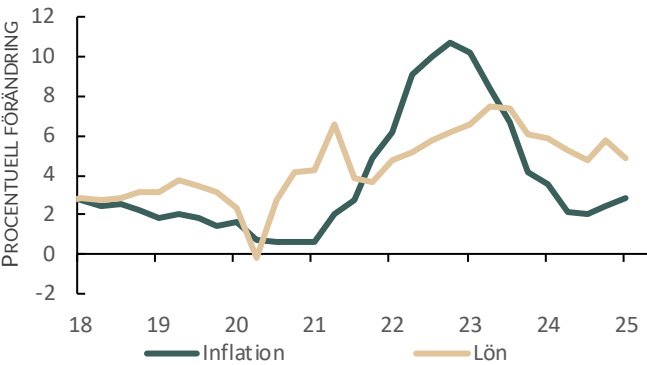
Lön enligt LCI (WAG), inflation enligt HIKP. Källa: Eurostat.

Diagram A7. USA

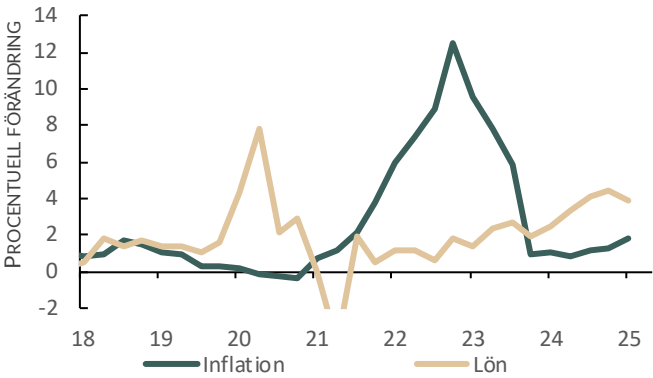
Lönenligt LCI (WAG), inflation enligt HIKP. Källa: Eurostat.

Diagram A8. Storbritannien

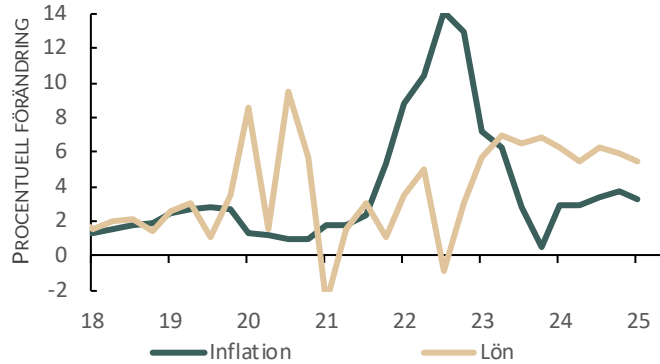
Lön enligt LCI (WAG), inflation enligt HIKP. Källa: Eurostat.

Diagram A9. Italien

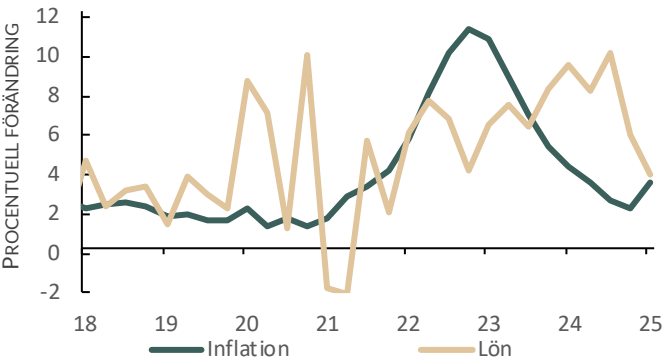
Lön enligt LCI (WAG), inflation enligt HIKP. Källa: Eurostat.

Diagram A10. Nederländerna

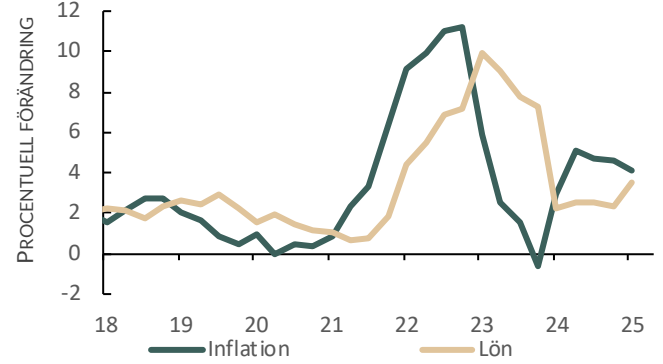
Lönenligt LCI (WAG), inflation enligt HIKP. Källa: Eurostat.

Diagram A11. Österrike

Lön enligt LCI (WAG), inflation enligt HIKP. Källa: Eurostat.

Diagram A12. Belgien

Lönenligt LCI (WAG), inflation enligt HIKP. Källa: Eurostat.

Tabell A1. Löner i hela ekonomin, årliga procentuella förändringar, genomsnitt per tidsperiod

	2025 kv1	2023-2025q1	2020-2025q1	2013-2019	2000-2025q1
Sverige	4,1* (3,9)	3,9	3,2	2,4	2,7
Euroområdet	3,6	4,5	3,5	1,8	2,4
USA	3,5	4,3	4,0	2,3	2,8
Storbritannien	4,9	6,0	4,9	2,2	3,4
Norge	3,9	4,5	3,7	2,8	3,9
Belgien	3,5	5,2	3,9	1,4	2,7
Danmark	3,9	3,3	2,8	1,6	2,5
Finland	6,4	3,4	2,8	1,3	3,0
Frankrike	1,8	3,3	2,7	1,6	2,1
Italien	3,9	3,0	2,2	0,8	2,2
Nederländerna	5,4	6,2	4,5	1,5	2,8
Portugal	5,2	6,3	5,4	1,3	2,2
Spanien	3,5	4,3	3,2	1,1	2,6
Tyskland	2,7	4,5	3,5	2,5	2,5
Österrike	3,7	7,1	5,6	2,6	3,7

*) Modellskattning. Bygger på Labour Cost index (EU-länder), Employment Cost index (USA), lönekostnadsindex i Norge och Lön per vecka i Storbritannien.
Källor: Eurostat, BLS och nationella statistikbyråer via Macrobond.

Tabell A2: Inflation (harmoniserad), årliga procentuella förändringar, genomsnitt per tidsperiod

	2025 kv1	2023-2025q1	2020-2025q1	2013-2019	2000-2025q1
Sverige	2,3	3,8	3,8	1,2	2,0
Euroområdet	2,3	3,7	3,7	1,0	2,2
USA	2,7	3,5	4,1	1,6	2,6
Storbritannien	2,8	4,7	4,4	1,7	2,5
Norge	2,5	4,1	3,9	2,4	2,4
Belgien	4,1	3,4	4,1	1,4	2,4
Danmark	1,6	2,3	3,0	0,5	1,9
Finland	1,7	2,6	2,9	1,0	1,9
Frankrike	1,2	3,7	3,2	0,9	1,9
Italien	1,8	3,4	3,4	0,7	2,1
Nederländerna	3,3	3,7	4,5	1,3	2,4
Portugal	2,3	3,8	3,3	0,6	2,2
Spanien	2,7	3,1	3,4	0,7	2,4
Tyskland	2,6	4,1	4,1	1,2	2,1
Österrike	3,3	5,1	4,6	1,6	2,5

Harmoniserat konsumentprisindex (HIKP) i EU-länderna, KPI i USA, Storbritannien och Norge.
Källor: Eurostat, BLS och nationella statistikbyråer via Macrobond.

Tabell A3: Reallön (lön-inflation), årliga procentuella förändringar, genomsnitt per tidsperiod.

	2025 kv1	2023-2025q1	2020-2025q1	2013-2019	2000-2025q1
Sverige	1,8* (1,6)	0,3	-0,4	1,3	0,7
Euroområdet	1,3	0,8	-0,1	0,9	0,3
USA	0,7	0,8	-0,1	0,8	0,3
Storbritannien	2,1	1,3	0,5	0,6	0,8
Norge	1,4	0,4	-0,2	0,4	1,5
Belgien	-0,6	1,8	-0,2	0,0	0,3
Danmark	2,3	1,1	-0,2	1,1	0,7
Finland	4,6	0,9	-0,1	0,3	1,1
Frankrike	0,6	-0,3	-0,4	0,6	0,3
Italien	2,0	-0,3	-1,0	0,1	0,2
Nederländerna	2,0	2,4	0,1	0,2	0,4
Portugal	2,8	2,5	2,1	0,7	0,1
Spanien	0,8	1,2	-0,1	0,4	0,3
Tyskland	0,1	0,4	-0,5	1,3	0,4
Österrike	0,4	2,0	1,0	0,9	0,8

Årsförändring av kvoten (lönindex/prisindex). Detta kan skilja sig från skillnad i förändring mellan respektive index. I beräkningen bygger löneutvecklingen Labour Cost index (EU-länder), Employment Cost index (USA), lönekostnadsindex i Norge och Lön per vecka i Storbritannien. Inflationen bygger på Harmoniserat konsumentprisindex (HIKP) i EU-länderna, KPI i USA, Storbritannien och Norge.
Källor: Eurostat, BLS och nationella statistikbyråer via Macrobond.

Tabell A4a. Arbetskostnad/timme i hela ekonomin, årliga procentuella förändringar, genomsnitt per tidsperiod

	2025 kv1	2023-2025q1	2020-2025q1	2013-2019	2000-2025q1
Sverige	3,0	4,6	4,0	2,8	3,6
Euroområdet	3,9	4,6	3,8	1,8	2,7
USA	3,2	4,5	5,1	2,8	3,6
Storbritannien	...	5,1	5,1	2,2	3,5
Norge	5,0	6,0	4,8	2,9	4,4
Belgien	3,5	5,2	4,3	1,4	2,7
Danmark	3,8	3,9	3,2	2,0	2,9
Finland	5,3	3,0	2,9	1,2	2,7
Frankrike	2,7	3,0	2,7	1,3	2,4
Italien	3,1	2,5	2,1	0,9	2,0
Nederländerna	6,2	6,3	4,8	1,4	3,0
Portugal	5,7	7,7	5,9	1,8	3,1
Spanien	5,0	6,0	4,7	1,3	2,9
Tyskland	3,6	5,4	4,2	2,9	2,7
Österrike	5,1	7,9	6,2	2,5	3,3

Kalenderkorrigerade värden. Källor: Eurostat och nationella statistikbyråer via Macrobond.

Tabell A4b. Arbetskostnad/timme i tillverkningsindustrin, årliga procentuella förändringar, genomsnitt per tidsperiod

	2025 kv1	2023-2025q1	2020-2025q1	2013-2019	2000-2025q1
Sverige	5,2	3,2	3,4	2,8	3,5
Euroområdet	3,5	4,7	3,5	2,0	2,9
USA	3,2	4,8	4,4	2,0	2,9
Storbritannien	...	6,6	4,4	2,1	3,2
Norge	5,6	6,1	4,5	2,8	4,3
Belgien	3,6	5,4	4,2	1,8	2,9
Danmark	3,3	5,5	4,0	2,4	3,5
Finland	2,8	3,1	2,9	1,1	2,6
Frankrike	2,6	3,6	2,7	1,3	2,5
Italien	4,4	3,7	2,7	1,4	2,6
Nederländerna	6,0	5,6	4,5	2,1	3,3
Portugal	6,9	6,1	5,7	2,3	3,4
Spanien	7,1	5,6	4,7	0,6	3,0
Tyskland	2,2	5,0	3,7	2,8	2,7
Österrike	5,6	7,0	4,6	2,8	3,3

Kalenderkorrigerade värden. Källor: Eurostat och nationella statistikbyråer via Macrobond.

Tabell A5a. Produktivitet i hela ekonomin, årliga procentuella förändringar, genomsnitt per tidsperiod

	2025 kv1	2023-2025q1	2020-2025q1	2013-2019	2000-2025q1
Sverige	1,8	0,4	0,7	1,0	1,3
Euroområdet	1,1	-0,3	0,4	0,7	0,9
USA	1,3	2,0	2,1	1,1	1,6
Storbritannien	-0,6	-0,3	0,6	0,6	0,8
Norge	-1,0	0,6	0,8	0,5	0,7
Belgien	0,6	0,6	0,8	0,6	0,7
Danmark	3,4	2,7	1,4	1,3	1,2
Finland	4,6	0,9	0,3	0,7	0,9
Frankrike	1,2	0,4	-0,2	0,7	0,7
Italien	-0,5	-1,5	0,0	0,4	0,3
Nederländerna	2,5	-0,2	0,7	0,4	0,9
Portugal	0,0	0,9	0,8	0,2	1,0
Spanien	1,0	1,2	0,7	0,5	0,8
Tyskland	-0,8	-0,2	0,4	0,9	1,0
Österrike	-0,7	-1,0	0,7	0,7	1,1

Kalenderkorrigerade värden. Källor: Eurostat och nationella statistikbyråer via Macrobond.

Tabell A5b. Produktivitet i tillverkningsindustrin, årliga procentuella förändringar, genomsnitt per tidsperiod

	2025 kv1	2023-2025q1	2020-2025q1	2013-2019	2000-2025q1
Sverige	-1,1	-5,3	0,9	1,9	2,8
Euroområdet	4,0	-1,2	1,0	1,8	2,1
USA	1,4	0,7	1,2	0,8	1,5
Storbritannien	...	1,0	1,7	1,5	3,4
Norge	2,4	0,6	0,4	1,2	1,8
Belgien	1,1	-0,2	0,1	2,0	1,9
Danmark	9,1	10,5	6,8	4,2	4,3
Finland	9,6	2,2	-1,2	3,2	2,4
Frankrike	0,1	1,0	-0,5	1,5	1,9
Italien	0,7	-1,7	-0,3	1,2	0,9
Nederländerna	5,7	-1,6	1,8	1,6	2,6
Portugal	1,5	-1,3	0,3	1,4	2,0
Spanien	1,8	1,5	2,2	1,0	1,8
Tyskland	0,3	-0,2	1,3	1,4	2,2
Österrike	0,1	-2,9	0,4	1,8	2,2

Kalenderkorrigerade värden. Källor: Eurostat och nationella statistikbyråer via Macrobond.

Tabell A6a. Enhetsarbetskostnader i hela ekonomin, årliga procentuella förändringar, genomsnitt per tidsperiod

	2025 kv1	2023-2025q1	2020-2025q1	2013-2019	2000-2025q1
Sverige	1,6	4,4	3,6	2,0	2,6
Euroområdet	3,2	5,1	3,6	1,3	2,0
USA	1,9	2,5	3,0	1,7	1,9
Storbritannien	5,7	6,1	5,1	1,6	2,8
Norge	6,0	5,4	4,0	2,6	3,9
Belgien	2,8	4,6	3,5	0,8	2,0
Danmark	0,6	1,4	1,9	0,9	1,9
Finland	0,6	2,7	3,1	0,7	2,1
Frankrike	1,6	2,4	2,8	0,6	1,6
Italien	4,2	4,5	2,7	1,1	2,2
Nederländerna	4,1	6,5	4,2	0,8	2,0
Portugal	5,1	7,4	5,6	1,9	2,5
Spanien	4,0	4,9	4,1	0,8	2,2
Tyskland	4,9	6,0	4,2	2,5	2,0
Österrike	5,9	9,1	5,6	2,0	2,4

Kalenderkorrigerade värden. Källor: Eurostat och nationella statistikbyråer via Macrobond.

Tabell A6b. Enhetsarbetskostnader i tillverkningsindustrin, årliga procentuella förändringar, genomsnitt per tidsperiod

	2025 kv1	2023-2025q1	2020-2025q1	2013-2019	2000-2025q1
Sverige	6,5	9,6	3,6	1,3	1,5
Euroområdet	-0,5	6,1	2,7	0,4	0,9
USA	0,3	3,5	3,0	1,2	0,3
Storbritannien	...	5,4	3,8	0,6	0,1
Norge	3,1	5,4	4,1	1,7	2,5
Belgien	2,5	5,9	4,5	-0,2	1,2
Danmark	-5,3	-4,3	-2,2	-1,5	-0,5
Finland	-6,4	1,2	4,6	-1,5	0,8
Frankrike	2,6	2,4	3,1	-0,3	0,6
Italien	4,2	5,7	3,8	0,7	2,0
Nederländerna	-0,5	7,1	2,7	0,4	0,8
Portugal	4,8	7,9	5,6	1,1	1,6
Spanien	4,3	3,7	2,7	-0,3	1,4
Tyskland	2,0	5,3	2,7	1,6	1,0
Österrike	4,5	10,1	4,4	1,1	1,3

Kalenderkorrigerade värden. Källor: Eurostat och nationella statistikbyråer via Macrobond.

Tabell A7a. Förädlingsvärdespris i hela ekonomin,
årliga procentuella förändringar, genomsnitt per tidsperiod

	2025 kv1	2023-2025q1	2020-2025q1	2013-2019	2000-2025q1
Sverige	1,0	4,3	3,8	2,0	2,2
Euroområdet	2,2	4,1	3,5	1,2	1,9
USA	2,6	3,0	3,8	1,6	2,3
Storbritannien	4,5	5,4	4,3	1,7	2,5
Norge	9,1	-4,7	8,0	1,2	4,9
Belgien	2,6	3,4	3,7	1,5	2,1
Danmark	3,7	-0,4	2,8	1,0	2,1
Finland	1,2	2,0	2,9	1,5	1,9
Frankrike	1,2	3,0	2,8	0,7	1,6
Italien	1,3	3,6	2,8	0,8	1,9
Nederländerna	3,3	6,2	4,7	1,2	2,3
Portugal	3,0	5,7	4,2	1,7	2,4
Spanien	1,5	4,0	3,4	0,6	2,2
Tyskland	2,7	4,5	4,1	1,8	1,8
Österrike	1,9	4,9	3,8	1,7	2,1

Kalenderkorrigerade värden. Källor: Eurostat och egna beräkningar

Tabell A7b. Förädlingsvärdespris i tillverkningsindustrin,
årliga procentuella förändringar, genomsnitt per tidsperiod

	2025 kv1	2023-2025q1	2020-2025q1	2013-2019	2000-2025q1
Sverige	-1,6	6,7	3,9	2,4	1,3
Euroområdet	2,1	3,5	2,7	1,1	1,2
USA	0,2	-0,8	3,8	-0,2	2,0
Storbritannien	2,5	4,9	3,4	1,1	0,8
Norge	9,0	6,6	6,8	1,7	3,0
Belgien	2,6	0,1	3,0	1,4	1,3
Danmark	3,0	4,1	2,0	1,6	1,4
Finland	-0,8	-3,5	4,3	0,9	0,5
Frankrike	1,0	3,7	3,1	0,5	0,6
Italien	-1,3	2,5	3,4	1,3	1,6
Nederländerna	-1,8	7,6	3,9	1,2	1,2
Portugal	1,0	4,7	5,0	1,4	1,8
Spanien	0,3	3,1	2,9	0,6	1,8
Tyskland	1,4	3,9	2,6	0,9	1,1
Österrike	0,3	4,4	1,5	0,8	0,8

Kalenderkorrigerade värden. Källor: Eurostat och egna beräkningar

Tabell A8a. Enhetsarbetskostnader (SEK) i hela ekonomin,
årliga procentuella förändringar, genomsnitt per tidsperiod

	2024 kv4	2023-2024	2020-2024	2013-2019	2000-2024	2022-2024
Sverige	0,8	4,9	3,6	2,0	2,5	4,7
Euroområdet	7,8	8,7	5,5	4,2	3,3	8,8
USA	11,5	-3,2	3,0	7,3	3,0	5,3
Storbritannien	12,1	10,4	7,4	3,7	3,0	9,1
Norge	2,0	1,5	2,1	1,7	3,7	4,0
Belgien	4,7	8,1	5,4	3,7	3,3	9,0
Danmark	4,3	4,6	3,8	3,8	3,2	6,5
Finland	3,0	6,2	5,1	3,6	3,4	8,0
Frankrike	5,9	6,2	4,8	3,5	2,9	7,5
Italien	7,9	7,7	4,4	4,0	3,4	7,4
Nederländerna	8,7	10,1	6,0	3,8	3,3	9,2
Portugal	8,7	11,0	7,4	4,9	3,8	10,1
Spanien	7,4	8,3	5,9	3,8	3,5	8,0
Tyskland	9,9	9,4	6,1	5,4	3,3	9,6
Österrike	13,4	13,0	7,5	5,0	3,7	11,2

Kalenderkorrigerade värden. Källor: Eurostat och egna beräkningar

Tabell A8b. Enhetsarbetskostnader (SEK) i tillv. industrin,
årliga procentuella förändringar, genomsnitt per tidsperiod

	2025 kv1	2023-2025q1	2020-2025q1	2013-2019	2000-2025q1
Sverige	6,5	9,6	3,6	1,3	1,5
Euroområdet	-6,3	8,4	4,2	3,3	2,2
USA	-5,6	4,6	5,8	6,8	2,1
Storbritannien	...	10,1	6,4	2,7	0,4
Norge	-0,5	1,7	2,1	0,8	2,3
Belgien	-3,6	8,1	5,8	2,7	2,4
Danmark	-10,9	-2,3	-0,8	1,4	0,7
Finland	-11,9	3,5	6,2	1,4	2,1
Frankrike	-3,5	4,6	4,6	2,6	1,8
Italien	-1,9	7,9	5,3	3,6	3,4
Nederländerna	-6,4	9,5	4,3	3,3	2,2
Portugal	-1,3	10,3	7,1	4,1	2,9
Spanien	-1,8	5,9	4,3	2,6	2,6
Tyskland	-4,0	7,5	4,3	4,5	2,4
Österrike	-1,6	12,4	5,9	4,0	2,6

Kalenderkorrigerade värden. Källor: Eurostat och egna beräkningar

MEDLINGS-
INSTITUTET

Medlingsinstitutet

Box 1236

111 82 Stockholm

Telefon: 08-545 292 40

info@mi.se

Webbplats: www.mi.se